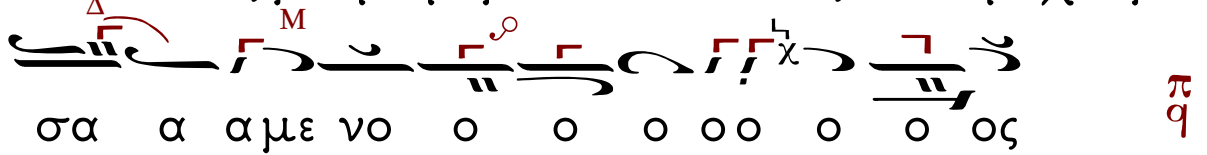

 εν τοις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

 σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ος

Ψαλμός ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Αναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐν** εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησι]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ Περ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ Περ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ Περ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ Περ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ Περ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρά
Ψαλμός ρμ' (140)
Ἦχος ♩ Πα

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε
ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου προ
σχες τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω
κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ
υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ως
θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις
των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει

σακουσον μου Κυ υ ρι ι ε ^π9

^π9 ^χΠ Θου ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

ι μου ^Δ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου ^π9

^π9 ^Π Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π9

^π9 ^Π9 ^φ Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν ^π9 και ου μη συν δυ α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των ^π9

^π9 ^Π ^Δ Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ζει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω

λου μη λι πανα τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ται σευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε

χο με να α πε τρας οικρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε

πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης

την ψυχην μου ^πη

^πη Φυ λα ζον με απο πα γι ι δος ης συ νε

στησαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των

ερ γα ζο με ενωντην α νο μι αν ^πη

^πη Π ε σου ουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι

α μαρ τω λοι ^πη κα τα μον α σει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω ^πη

^πη Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα ^Δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην ^πη

^πη Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ιν μου ^Δ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγγελω ^π

^π εν τω ε κλει ει πει ει ν εξ ε μου το

πνευμα μου ^π και συ εγνωστας τρι βους μου ^π

^π εν ο δω τα αυ τη η η ε πο ρευ

ο ο μην ^Δ ε κρυ ψαν πα γι δα μοι ^π

^π κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε

πε βλε πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νω

σκων με ^π

^π α πω λε το φυ γη η απ ε μου ^π και

ουκ ε ε στιν ο εκ ζη τω ων την ψυ χην

μου ^π₉
^κ ^π₉ **Ε** κε κρα ζα προς σε ε Κυ ρι ε ει ει
 πα ^Δ₉ Συ ει η ελπισμου με ρι ιςμου ει
 εν γη ζωντων ^π₉
^π₉ **Π**ρο ο σχε ες προς την δε η σιν μου ^Δ₉
 ο ο τι ε ταπεινω θησφοδρα ^π₉
^π₉ **Ρ**υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των
 με, ^Δ₉ ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ
 ε με ^π₉
^π₉ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου ^Δ₉ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο

٢٠٠

νο μα τι σου^{π₉}

— ν_+ ν_- ν_+ ν_- ν_+ ν_-

ως ου αν τα πο δως μοι ^π9

π_q $\mathbb{E}_\kappa$ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ

 ρι ε Κυ ρι ε

 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

^π₉ **Γ**εν νη θη τω τα ωτ τα σου προ σε

χον τα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεῆς σεως

μου π^q

Σπικηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Στίχος.   **Ε** αν α νο μι ας πα ρα

 τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ

 πο στη η σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι

 λα σμος ε στιν

Δικαιοσύνης ἐσθῆτα, περιβαλλόμενοι
λευκὴν ὑπὲρ χιόνα, τῇ παρούσῃ τοῦ Πάσχα,
ἡμέρα εὐφρανθῶμεν, ἐν ᾗ ὁ Χριστός,
δικαιοσύνης ὡς ἥλιος, ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνατείλας
πάντας ἡμᾶς, ἀφθαρσία κατεφαίδρυνεν.

Στίχος.   **Ε** νε κεν του ο νο μα τος

 σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε

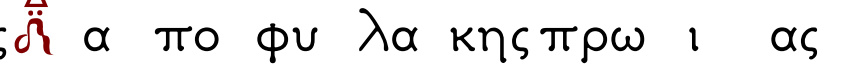
 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου

 ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι

ον

Ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, τῶν ἑορτῶν Ἑορτή, ἡ
νῦν ἐστὶν ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὄντως, ὁ Κύριος, ἐν
ταύτῃ, ὡς ψάλλει Δαυΐδ, μυστικῶς
εὐφρανθῶμεν λαοί· τῶν γὰρ θυρῶν
κεκλεισμένων τοῖς Μαθηταῖς, τὴν εἰρήνην
ἐδωρήσατο.

Σπῆχος.   πο φυ λα κης πρω ι ας

 με χρινυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας

  ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Ἡ τοῦ Θωμᾶ ἀπιστία τὴν κοσμοσώτειραν,
τοῦ θεανθρώπου Λόγου, τὴν ἐξ Ἰδοῦ
κευθμῶνος, Ἐγερσιν πιστοῦται, τρῆσιν χειρῶν,
καὶ ποδῶν τολμηρότερον, ἐμψηλαφῶσα πρὸς
πίστωσιν κοσμικήν, δεξιᾷ τῇ φιλοπράγματι.

Σπικηρά τοῦ μηναίου.

ᾠχος πλ. δ'

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε

Στίχος   0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

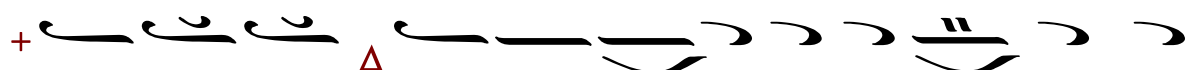
 ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω

 σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

 ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ του

Τοῖς πόνοις τοῖς ἀσκήσεως,
ἐγκαρτερήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα
καὶ τῶν σωμάτων, Μῆτερ σεμνή ἀποσοβεῖν,
πνεύματα διώκειν θείῳ Πνεύματι, πάντων τῶν
ἐν θλίψεσι προΐστασθαι. Διὸ ταῖς, σαῖς
πρεσβείαις, αἵτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχος   Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

+ τα ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον παν τες

οι λαοι

ν
Α

Ἡ κόνις τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάζει, καὶ πᾶσιν ἴασιν τοῖς ἀσθενοῦσι, καὶ προσπελάζουσι πιστῶς, καὶ ἐξαιτουμένοις σε βοήθειαν, Μῆτερ Ἑλισάβετ ἀξιάγαστε. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἵτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχος ^χ ^ν **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε

λε ος αυ του εφ η μας **Α** και η α λη

θει α του Κυ ρι ου **Α** με νει εις τον αι

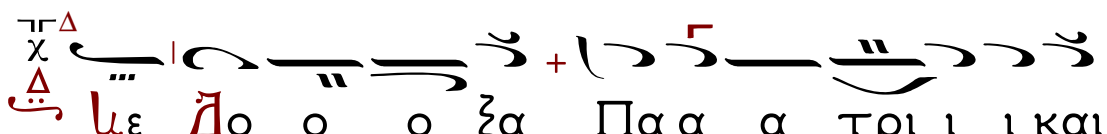
ω να **ν**
Α

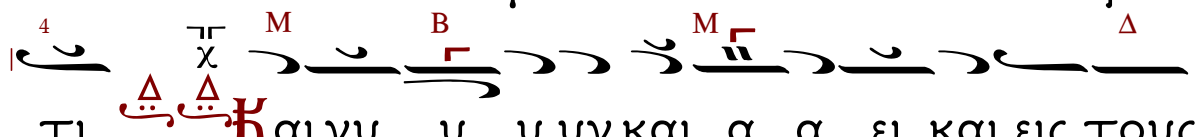
Συμπάθειαν ἐξήσκησας, Πίστιν Ὁρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, θεομακάριστε σεμνή· ὅθεν θεία χάρις σοι τοῦ Πνεύματος, Μῆτερ Ἑλισάβετ ἀνεπαύσατο. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Τῆς ἐορτῆς. Ὡχος β'

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστάς ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς, ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου, εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Τί μοι ἀπιστεῖς ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν, φέρε ὧδε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ ἴδε· σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν Ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Τῆς ἐορτῆς. Ὡχος β'
Ὡχος Δ'

 Λε' ο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και

 Υι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα

 τι και νυ υ υ ν και α α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω ω νων α α μην

 των θυ ρων κε κλει σμε νων ε πι στας ο

 Ι η σους τοι οις Μα θη η ταις α φο βι ι ι

αν και ει ρη νη η ην ε ε δι ι ι δου ^{6.} ει
 τα λε γει ει τω Θω ω μα τι ι μοι οι α πι ι
 σταις ^Δ ο τι α νε στην ε εκ νε εκρων ^{6.} φε
 ε ρε ω δε την χει ρα α α σου και βα
 α λε εις την πλευ ραν μου ου ου και αι ι ι ι
 δε ^{6.} σου γαρ α πι στου ου ουν τος ^Δ οι παν
 τες ε ε ε ε ε μα α α α θον ^Δ τα πα
 α α α α α θη και τη ην Α α α να α
 α στα σι ιν μου ^Δ κρα α α ζει ει ει ν με
 ε τα α α α σου ^Δ ο Κυ ρι ι ο
 ο ος μου ^Δ και ο Θε ο ος μου δο ο ο

ⲓⲥ ⲁⲓⲥⲓⲥⲓⲥⲓⲥⲓⲥⲓⲥ
ⲛⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲥⲟⲓ

ⲁ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἰχθὺς τοῦ πνεύματος

βο η θει α

α μου πα ρα Κυ ρι

ου του ποι η σαν τος

τον ου ρα νο ον και

(Δίς)

την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,

ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ
καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ
τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ
φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς
κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ
τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν

παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν
καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ,
ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,
καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Πέμπτη Ἑσπέρας
Σταυρώσιμον . Ἦχος Α΄
Ἦχος 4 Πα

Ἀρρηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστίν, ὁ τίμιος
Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ
πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Ἀρ ρη κτον τει χος η μιν ε στιν ὁ Τι
μιος Σταυ ρος του Σω τη ρος ἐν αυ τω γαρ
πε ποι θο ο τες σω ζο ο με θα παν τες

Ἀναστάσιμον
Ἦχος α΄

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε
Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

^Π
^π₉ **Τ**ας ε σπε ρι νας ημων ευ χας ^Δ₁ προσ δε
 ξαι Α γι ε Κυ ρι ε ^π₉ και πα ρα σχου η μιν
 α φε σιν α μαρ τι ων ^Δ ο τι μο νο ος ει
^Π
 ο δει ζας εν κο σμω την α να α στα α σιν ^π₉

Μαρτυρικόν

Στίχ. Β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον
 ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως,
 ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος
 τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
 ὑπερηφάνοις.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ
 τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ
 ἐλέησον ἡμᾶς, ὥς μόνος οἰκτίρμων

^π
^π₉ **Τ**η πρεσβει α Κυ ρι ε ε παν των των Α
 γι ι ω ων και της Θε ο το ο κου ^Δ₁ την
 σην ει ρη νην δος ημιν ^Δ₁ και ε λε η σον η

μας ἡ

ως μονος οι κτιρμων

π
9

Δόξα Πατρι... Καὶ νῦν...

Τῆς ἑορτῆς ᾠχος πλ. δ'.

Ἄψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρί, λέγει Χριστός, καὶ τοὺς τύπους τῶν ἡλῶν δεῦρο ψηλάφησον, πίστει ἐρεῦνησον καὶ γίνου μοι πιστὸς καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ὁ δὲ Θωμᾶς, τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τοῦ Δεσπότου, μέγα ἀνεβόησε· Σὺ μου Θεὸς καὶ Κύριος, εὐσπλαγχνε, δόξα σοι.

Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω

Πνε ε ε ε ευμα α α α α Πνεευ μα

Και νυ υν και α ει και εις του ους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ω νων

α α α μην

Ὡχος ^λπδ Νη ^ν ^Ν α ψαι Θω ω μα α της πλευ ρας
 τη χει ρι λε ε γει Χρι ι στος και τους τυ υ
 πους τω ων η η η λων δε ευ ρο ψη η
 λα α α α α α φη η η η σον ^νπι ι
 στει ε ε ρε ε ε ε ε ε ευ νη σον ^Δ
 και γι ι νου μοι πι ι στος και μη γι
 ι νου α α α α πι ι ι ι στος ^νο ο δε
 Θω ω μας τω δα κτυ υ υ υ λω η η
 ψα α το ο του ου Δε σπο ο ο του ^Δμε γα α νε
 βο η η σε ε ^Δσυ μου Θε ο ος και αι Κυ υ
 υ ρι ι ι ι ος ^Δε ε ε ευ σπλα α γ χνε

δὸ ο ο ο ζα α α α σοι οι οι οι οι οι οι

οι ρ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπαξ

Ἦχος Γα

^Γ ^Ν ^Γ ^Ν
^Γ ^Ν ^Γ ^Ν
^Μ ^Γ ^Δ
 σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος ^Δ
 η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ε
 ο Θε ος ^Γ και των θυ ρων κε κλει σμε νων τοις
 Μα θη ταις ε πε στης η παν των α να στα σις
^Ν ^Γ ^Π
^π ⁹ πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ζων
 η μιν ^Δ κα τα το με ε γα σου ε ε λε ε
 ο ο ο ο ο ο ος ^Γ ^Ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Κ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἑνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τὸν Ἅγιον, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.